

בביהת המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 4462/20

לפני :
כבود השופט יי' עמית
כבוד השופט עי' ברון
כבוד השופט עי' גורסקופף

העוטר :
מוסטפא מוסא חסין עריקאת

נ ג ד

המשיבים :
1. המפקד הצבאי לאזרר יהודה ושותמן
2. שר הביטחון

עתירה למתן צו על תנאי וצו בגיןים

תאריך היישיבה : א' באב התש"ף (22.07.20)

מזכיר הרכבת רגאע ענאבושי
קלדן : שלמה גרינבוים

בשם העוטר : עו"ד סאוואן זהר ; עו"ד חסן גיבארין

בשם המשיב : עו"ד שרון אביבים ; עו"ד אבי מיליקובסקי

פרוטוקול

1
2 כבוד השופט יי' עמית : האם יש סרטוי זה מסודרי?
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

עו"ד מיליקובסקי :

מצוי בידי גורמי הביטחון. אומר כך, כפי שציינו בסעיף 7 טרם התקבלה החלטה סופית לעניין גוף קונקרטי. זה בוודאי לא אידיאלי לבוא בנושא כזה בלי החלטה סופית. העיקוב הוא לא בגלל עדות של גורמי ביטחון ; הדברים האלה הועברו למפקד הצבאי. העיקוב בהחלטה נובע ממשחו שמצויע בעניין העתירה הקונקרטית, ההחלטה של שר הביטחון לקדם שינוי בקבינט. בתקופה זו, יכולת לבנכש קבינט היא מאוד מוגבלת. שר הביטחון ערך ישיבה אצלו בהשתתפות הגורמים הרלוונטיים.

כבוד השופט יי' עמית : להעלות לקבינט לצורך שינוי.
המקרה הזה נכנס או שהוא לא בטוח?

עו"ד מיליקובסקי :

לפי עמדות גורמי המוצע, זהה גורמי בטחון שיקבעו אם זה חמאס או לא – לא נמצא עיגון בהחלטה הקבינט הנוכחית לצורך עיקוב ההשbeta. אך מכוח הנהלים הפנימיים, המפקז הצבאי, אחד הדברים שהוא נדרשקדם את אישורו, בין אם לצורך החלטה על שחרור בין על עיקוב שחרור, זה ההחלטה הקבינט.

כבוד השופט יי' עמית: בכפוף לאישור הדרוג המדיני, כמו המצב כפי שהוא היום, או במקרה הקונקרטי של היום – לא נכנס לרובייקות של הנוחל הקיים.

עו"ד מיליקובסקי:

יש דקיות בניסוח.

בכל המקרים הפרטניים שנידונו לנו, במצב בו המדינה יכולה להגיד – זה נכנס לרובייקות, מה יש שיוך חמאס או קשר מיוחד, היא אמרה את זה ברוח בתך הקטנה. זה מצב של הקושי שלנו היום, שבאנו בלאדי החלטה סופית.

אפשר לקרוא בשורות של צורך המשך החזקה הגוף הספציפית זו, נדרש שינוי של ההחלטה הקבינט. אנחנו בנסיבות מסוימות, שבה השיקולים מחייבים זאת בסיסים. כמובן, אם עולה בידי המדינית לשנות את ההחלטה הקבינט, נניח בעוד מס' ימים, אבל הגוף תוחרר לאחר מכן; במישור שלamazon נוחות זה כבר יהיה מאוחר מדי.

כל מה שהתבקש בבקשתו, וקשה להגשים בקשה כזו ערבות הדיוון, זה את הצורך.

כבוד השופט עי' ברון: עד مت?

עו"ד מיליקובסקי:

אם היה לי פרק זמן מדויק – היינו אומרים. ציינו מספר שבועות. זה מה שהצלחנו לומר. אם זה נמצא – משרד הביטחון קיים את הישיבה הראשון שר הביטחון; שר הביטחון החלטת שהוא רוצה להביא בפני הקבינט הצעה לשינוי המדיניות הנוכחית, וגם ערך פניה למיל"ל. וזה גם עולה בשיח בין שר הביטחון לבין היועמ"ש. עד להבוקר, והיינו בקשר עם המשיבים גם בדקות לפני הדיוון,

כבוד השופט עי' ברון: העותרים טוענים שהם שואלים שאלות והפניות לא נענות.

עו"ד מיליקובסקי:

הઉותרים פנו בשלב קדם-בגץ; העמדה שהבאנו להם היא שאין ההחלטה סופית. בשיח בין שר הביטחון ליעץ הבנו שאין ההחלטה סופית, אז כדי לא חלילה ליפול על העותרים פניו לחברתי בתחילת השבוע ומסרנו שכרגע אין ההחלטה סופית, ויש אפשרות לדחות את הדיון. אך שאין ההחלטה סופית, אין מה למסור.

כבוד השופט עי' גروسקובף:

יש הצעה למשרד הביטחון? מה השלב כרגע?

עו"ד מיליקובסקי :

בד"כ, לפני שהצעת החלטה מגיעה לקבינט מתבצעת ישיבה של שר עם גורמי המ鏗ע; שב"כ מותאם שווין. הישיבה התקיימה, שר ביקש להביא את ההצעה לקבינט. הוא ערך פניה למל"ל. כרגע משרד הביטחון עדין לא הביא הצעה קונקרטית ובפני הגורמים לא הובאה עדין החלטה כזו, לשנות את ההחלטה לנורמה משפטית שלגבי הגורמים המשפטיים צריכים לחוות דעת.

כבוד השופט עי גוטסקובף :

משרד הביטחון לא מקדים את ההצעה:

עו"ד מיליקובסקי :

זה לא שהדברים עומדים בחוסר מעש. האמרה "לא מקדם" לא נכוונה. המילה קורונה היא לא גיוקר ותירוץ להקל; היכולת לקבל את ההחלטה נובעת גם על זה.

כבוד השופט יי עmittel : שורה תחתונה – עדין לא החלטתם.

עו"ד מיליקובסקי :

אין החלטה סופית. יש טופס מסודר שגם הבנו בדינונים שם. הטופס הזה עדין לא חתום; צריך אישור דרג מדיני.

כבוד השופט יי עmittel : אדוני אומר שכאשר נכנס רובייקה של חמאס או הקשר מיוחד – היה עיקוב. מאחר שיש שינויים מדיניים – אולי זה ייכנס. העבודה שאין עדין החלטה, היא לכשעצמה החלטה.

עו"ד מיליקובסקי :

מבחינותנו זה מאד לא נעים להגיע לדין בלי החלטה סופית, אבל זו הסיטואציה.

עו"ד זהר :

אנחנו דוחים כל מה שנאמר בבקשת בכתב אتمול. אין שום קשר בין המקרה שלפנינו לבין הנושא של שינויים מדיניים והחלטה בינואר 2019.

אנחנו חדש אחראי הארץ, 1-3 שבועות אחראי הגשת העתירה, ו-4 שבועות אחראי שהתחלו במייצוי הליכים. בתיקים כאלה בית משפט קבוע מס' ימים את מועד הדיון, הפעם נקבע ל-3 שבועות, והחליטנו לא להקדים.

ב-3 השבועות האלה לא רק שלא קיבלנו שום עדשה, חוץ משיחה מחברי שבה ביקש לדחות; היה להם מספי ק זמן לקחת החלטה בנוגע למקרה הזה.

העמדה שהמשיבים, שר הבטחון עובד על שינוי מדיניות – הוא לא חדש. הרוי המדינה הפניה לתיק אחר משות 2020/921 פסקה 4, שם אמרו שהמדינה שוקלת לשנות מדיניות של החלטת הקבינו. הلقתי לאתר של בית משפט עליון; מסתבר שהוגשה עתירה ביום 3.2.2020 ומאז, עבר לפני הדיון או ערב החלטה של הגשת התגובה, המדינה הייתה מגישה בקשה לדחיה כי צרכים לדzon השינוי המדיניות טרם הגיעו לשולחנו של השר, בגלל הקורונה.

כבוד השופט יי' עמית: השר התחלף; שינוי המדיניות, לפי העיתונות, היה של השר הקודם.

עו"ד זהר:

כישל לנו עניין הומניטרי, שנגע לזכויות של הורים; בדיון שלו מפנה חבר, ב"כ העותרים הסכימים לבקשות הדחיה. בתיק הזה עדין לא היה דיון.

אני לא רוצה בתיק הזה, כאשר המקרה שלי לא עונה על תנאי החלטת הממשלה, שיישאר תלוי ועומד עוד מספר שבועות. נגיע למועד הדיון הבא, ושוב חבר יבקש דחיה כי עדין אין שינוי מדיניות.

החלטה הקבינט: עירקאת לא עונה לפועל חמאס; אירוע חריג מיוחד – איש לא נהרג וזה לא אירוע חריג.

התנאי הראשון – גופות מוחלים תוחזרנה. לא רשאי להחזיר, לא כפוף להחלטה, אלא תוחזרנה. אם ב"כ המשיב אומר ש-2 התנאים האחרים לא חלים, חייבים לחזור לתנאי הראשון שזה חובה להחזיר. אין שום חובה או מקום להמתין לאישור של הדרג המדיני.

נזכור לקביעה בדנג"ץ, היא נקבעה לא בפה אחד; ב-4 נגד 3. הייתהחלוקת בין השופטים, וכך דיון נוסף, לא כבג"ץ. כל הדנג"ץ, ההחלטה מבוססת על בינה לאחר החלטת הקבינט משות 2017 שנקבעה על פי חוו"ד היועמ"ש מזווז משות 2004. זה ברור לכל עין סבירה ומשפטית שבוחנת לעומר את פסק דין דין.

הנשיאה חיית הובילה את דעת הרוב, והכל נשען על כך שהגופות משוחררות על פי החלטת הקבינט.

מצטט פסקה 29. גם בפסקה 35 – זה ההחלטה קבינט שנסמכת על חוות הדעת של מזווז. הדרך היחידה לקרוא את פסק דין – היא שיש הסכמה בהקשר לקיום התנאים של ההחלטה הקבינט.

כל עוד החלטת 2 התנאים לא קויימו – חייבים לחזור לתנאי הראשון ולשחרר את הגוף. מעבר לכך, המשקנה היחידה שנשארת עכשו היא שהמדינה מחזיקה בגופה כי בא לה. אין שום בסיס משפטי, לא בחוק ולא בדנג"ץ, אלא כי בא לה. הם לא רוצחים לפטפס שיש להם גופה אחת פחות במקור אחורי שתשתנה המדיניות בקרבוב.

כבוד השופט עי' ברון: בכמה מקרים מדובר?

עו"ד זהר:
יש לנו שניים.

אם בית משפט לא רק שאנו טרם בישול, אפשר להם לדחות – זה מנוגד להסכמה שנקבעה בדנג'ץ.

עו"ד גיבארין :

השאלה בדנג'ץ הייתה על שאלת משפטית אחת – האם מותר להחזיק גופה לצרכי מיקות. השאלה אושרה בדעת 4 מול 3, כפי שהובسر על החלטת הקבינט.

אם אקח כל מה שאמר חברי – הוא אומר, אין לי אחזקה משפטית להחזקת הגוף. זה לא לפי החלטת הקבינט, וגם אם אני אומר שהשר מתכוון – גם אם אצלייה להביא הצעה כתובה לדיוון, משחו כתוב – אומר גם, אפילו לא הייתה ישיבה לצוות המשפט, לא הייתה התייעצות. כלומר, סתם כוונה.

חברי אומר, שחררו את הגוף – זה לא כל כך בוער לנו. זה הסabweתקסט של חברי. הגוף זה לא קו אוזם. אבל עדיף שיחזיקו, כי עדין לא קיבלו.

בסיום של חברתי, היום 2 פסקי לפני דנג'ץ. היה פסק דין גיבארין, ואבו ג'יהאד. בכללם הגופות שוחררו, מפני שאין סמכות ואין חובה שמאפשרת. שם הגופות שוחררו, אחת באותו יום של הדיוון, גיבארין זה המקרה הקשה ביותר.

עו"ד זהר: ביקשו מהפץ"ר והיועמ"ש לפתח בחקירה בהקשר לנסיבות הירי במנוח. חשוב לי לחזור לעובדות, כדי לתמוך בטיעון שלנו.

ancock מדברים באדם, שלפי התיעוד, עליה כי לאחר שטעה הרכב ופגע בדוכן של מג"ב שעמד שם – פתח את הדלת, ברוח בריצה בכיוון הנגדי עם ידים מעלה, ונורה.

טיפול רפואי – הצבע סירב שישיבו לו; הוא נותר מdadם וננהרג. רק העניין של הירי, זה רק כדי לתמוך בעובדה שאנו לא במקרה חריג.

עו"ד מיליקובסקי :

טענת חוסר הסמכות לשיטתנו היא לא ממין העניין; גם אם קיימת בעיה בתקופת הביניים, ואמרנו את הדברים בצורה מפורשת – הסמכות היא מכוח תקנה 133. התקנה מפרשת לעניין שיקול הדעת שלו, והוא קיימת מתחילה פועלתן של תקשות.

יתירה לכך: תמיד יש תקופה בגיןים שנבחן הצורך בחזקת גופה מסויימת, ואם לא התקבלו החלטות סופיות של המפקד החייל לכואורה אפשר להגיד שהוא שזה בחוסר סמכות.

מה שכן ייחודי במקרה הזה, זה שתקופת הביניים היא לא לצורך בתייה נוספת אלא לצורך שינוי החלטת הקבינט. זה לא נובע ממישור הסמכות.

באבחנה לגיבארין, מה גם שמדובר על שינוי ההחלטה הקבינט זה רק להשבת שבויים ונעדרים. בגיןין מקרים נוספים – כדי שלא נימצא חסרים, מבחינות עתיקות שבחן כבר המדינה נדרשה לחציג עמדה, 2 מקרים היחידים בהם אין החלטה סופית זה המקרה עכשווי ומקרה 921/20; יש

עוד 2 עתיקות שהוגשו וטרם הגיעו מועד תשובה בדיון ודברים נבחנים, האם הצורך בשינוי החלטת הקבינט משפייע.

אך זה לא מקרה שהמדינה נדרשה להגיש לבגץ.

